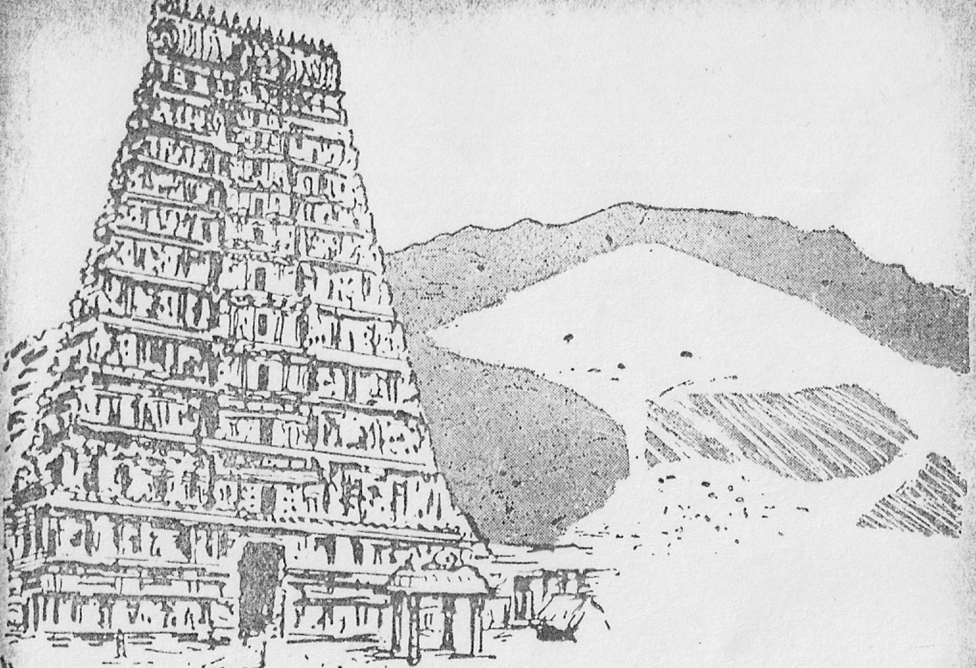

VALLALA MAHA RAJA

by

Shining Stars Society

The TWIN

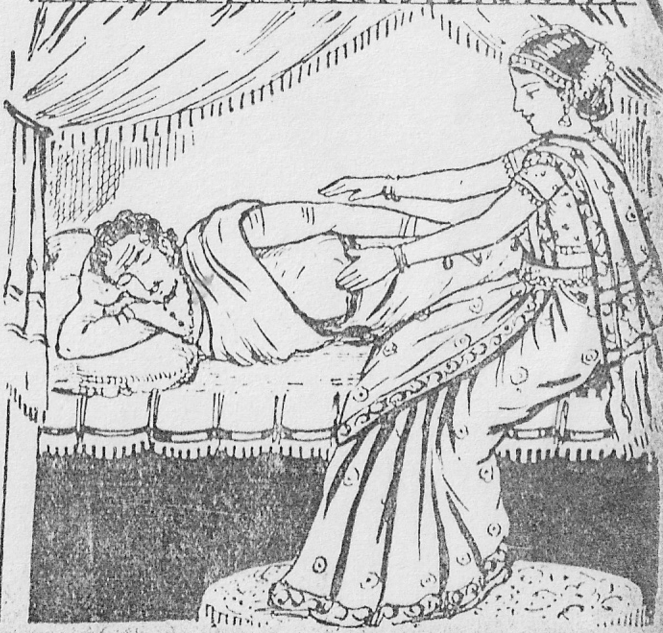

ஷைனிங் ஸ்டார்ஸ்

ஸொஸைடியாரின்

“திருவண்ணாமலை

ரகசியம்” என்னும்

“வல்லாள மஹாராஜா”

FT. 6280—84. Tamil Text. Set No. 572.

ஷைனிங் ஸ்டார்ஸ் ஸொஸைடியாரின்

"வல்லாள மஹாராஜா"

நாடக பாத்ரங்கள்

வல்லாளமஹாராஜா	..	ஸ்ரீமான் டி. ஆர். பாலகிருஷ்ண அய்யங்கார்
பண்டிதர்	...	ஸ்ரீமான் எஸ். நாருயணய்யர்
மந்திரி	...	மாஸ்டர் என். கிருஷ்ணமூர்த்தி
பரமசிவன்	...	ஸ்ரீமான் பி. எஸ். கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார்
நாரதர்	...	ஸ்ரீமான் ஜயராம அய்யர்
கணம்	...	மாஸ்டர் என். ராமமூர்த்தி
மாமா	...	ஸ்ரீமான் எம். என். ஸ்ரீனிவாஸன்
ஸேவகன்	...	,, இ. எஸ். சேது மாதவராவ்
ஸல்லமாதேவி	...	ஸ்ரீமதி ஸீதம்மாள்
தாக்கிளவி	...	,, ரங்கநாயகி
தாஸிகள்	...	1. ,, லீலா
		2. ,, ஸுலோசனு
		3. ,, வஸுந்தரா

"வல்லாளமஹாராஜா"

முகவுரை.

தென்னிந்தியாவில் திரு அருணையை ஆண்டுவந்த வல்லாளமஹாராஜனுக்கு ஸகல ஐசுவரியங்களும், மேன்மையாய் சிவபக்தியும் இருந்தும் பிள்ளையில்லாக்குறையால் இச்சா தானம் செய்வதாய் ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு யார் எதைக் கேட்டாலும் கொடுத்துவருங்கால், பரமசிவன் இவன் பக்தியைச்சோதிக்க கிழவுருவம்கொண்டு, தன் காமநோயைத் தீர்க்க ஒரு ஸ்த்ரீ வேணுமென்று கேட்டார். வல்லாளன் ஒரு தாஸியை அவருக்கு ஏற்பாடுசெய்ய உத்தேசித்து ஒரு தாஸியை அழைத்துவர உத்திரவு செய்தான். பரமசிவன் சூழ்ச்சியால் ஒரு தாஸியும் கிடைக்காததால் அவன் மிகவும் வருந்த, அவன் பத்னி ஸல்லமாதேவி தான் அந்த கிழ பிராமணன் இச்சையைப் பூர்த்திசெய்வதாய் ஒப்புக்கொண்டு அப்பிராமணன் படுத்திருக்கும் அறைக்குப்போய் அவரை ஆலிங்கனம் செய்யப்போகும்போது அவர் ஒரு குழந்தையாய் மாறி உடனே மறைந்து, தன் நிஜரூபத்துடன் விருஷபாரூடராய் தரிசனம் தந்து தானே அவருக்குப் பிள்ளையாயிருந்து அவன் அந்திய காலத்தில் புத்ரன் செய்யவேண்டிய கிரியைகளை தானே செய்வதாய் சொல்லி மறைந்தார். அப்படியே இன்னும் வல்லாளனுக்கு சிராத்தம்செய்யும் விழா வருஷத்தில் 1-தரம் நடையேறிவருகிறது. இந்த அற்புத சரித்திரத்தை ஷைனிங் ஸ்டார்ஸ் ஸொஸைடியார் 5 ரிகார்டுகளில் வெகு விமரிசையாய் ரிகார்டுசெய்திருக்கிறார்கள். இதில் பக்திரஸம், சங்கீதரஸம், ஹாஸ்யரஸம், இவைகள் வெகு மேன்மையாய் இருக்கின்றன வென்பதை ஒரு தரம் கேட்டால் நன்கு வெளியாகுமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

" வல்லாளமஹாராஜா "

1-ம் பாகம். FT. 6280. Part 1

ஸ்தோத்திரம்.

ஆனந்தா அருஞ்சோதி நின்பாதமே பணிவோம்
அருமறை புகழ்தேவா அமரர்கள் துதித்திடுமூவா
மதிநதியணிந்தவனே சுரர்துயர் தவிர்த்தவனே
அருணையில் உரைபவனே அருள்புறி தேசிகனே ||

வல்லாளன்:—மந்த்ரீ! நான் தர்மசாஸ்திரங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் விதிப்படிசெய்யவேண்டிய தர்மங்களெல்லாம் செய்தாய்விட்டது. இனி எனக்குத் தெரிந்தவரையில் நான் செய்யவேண்டிய தர்மம் ஒன்றும் இல்லை. அப்படி இருந்தும் அந்தச் சிவபெருமானுக்கு என்மேல் கருணையுண்டாகவில்லை. இனி நான் என்னசெய்தால் என் குறைதீரும்! ஏ கருணாநிதே!

விருத்தம்.

பிறவியின் பயனை இந்த தரணியில் கரையே சேர்க்கும்
அரியதோர் புத்ரபாக்யம் அடைந்திடவேண்டி யானும்
புரிந்தனன் தர்ம சாஸ்த்ரம் புகன்றிடும் தானமெல்லாம்
பிரமனே மனமிரங்கிப்பாவியென் குறையைத் தீர்ப்பாயே ||

மந்த்ரி:—தேவரீருக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை, அவரவர்கள் கர்மத்தின்படி எவரும் பலனை அனுபவிக்கிறார்கள். தர்மத்திற்கு ஒரு பலன் உண்டென்பது நிஜமானால், இனி தாங்கள் செய்யவேண்டிய தர்மம் ஒன்றும் இல்லை.

வல்லாளன்:—மந்த்ரீ! தர்மத்திற்குப்பலன் இல்லாமல்போகாது. எந்த கர்மபலனால் எனக்கு இன்னும் புத்ரன் ஏற்படவில்லையோ

அந்தக் கர்மத்தை அறிந்து, அதற்கு ஏற்பட்ட பிராயச்சித்தம் செய்தால் புத்ரன் உண்டாகலாம். அது எது என்று நமக்குத் தெரியாமலிருந்தாலும், கலைகளை யறிந்தவர்கள் அதை ஆராய்ந்து தெரிவிக்கலாம். ஆகையால் நமது ஆஸ்தான ஜோசியரை வரவழியும், கேழ்ப்போம்.

மந்த்ரி:—அப்படியே, இதோ வரவழிக்கிறேன்.

FT. 6280 Part 2

2-ம் பாகம்.

வல்லாளன்:—பண்டிதரே ! வாருங்கள். நமஸ்காரம், உட்காருங்கள்.

பண்டிதர்:—தர்மபாலா ! ஆசீர்வாதம். தங்கள் அபேக்ஷை என்ன?

வல்லாளன்:—பண்டிதரே எனக்குத் தெரிந்தமட்டும் செய்யவேண்டிய தான தர்மங்கள் செய்தும் எனக்கு புத்ரபாக்ய முண்டாக வில்லை, தாங்கள் ஆராய்ச்சி செய்து ஏதேனும் அதற்கு ஒரு மார்கம் உண்டானால் தெரிவிப்பீர்களாயின், அந்தப்படி செய்கிறேன்.

பண்டிதர்:—பூபாலா, இன்று கிருத்திகை ஸோமவாரமாகையால் அருணகிரீசன் ஸன்னிதானத்திற்குப் போய், அபிஷேகம் செய்து, "இன்று முதல் ஒரு மண்டலம் யார் வந்து எதைக்கேட்டாலும் இல்லை என்று சொல்லாமல் கொடுப்பேன்" என்று ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டுவந்து அரண்மனையில் ஓர் உன்னத த்வஜம் நாட்டி, அதில் ஸங்கல்பத்தை எழுதிய கொடிகட்டிவிடுங்கள். அந்த சோமசுந்தர கடவுள் அனுக்ரகத்தால் புத்ரபாக்யம் உண்டாகும். தடையில்லை.

வல்லாளன்:—பண்டிதரே, ஸந்தோஷம். ஸுலபமான பரிகாரத்தை தெரிவித்தீர், உடனே ஏற்பாடுசெய்கிறேன். மந்த்ரீ, பண்டிதர் தெரிவித்தபடி நீ உடனே த்வஜ ஸ்தம்பம் தயார் செய்து, அதின் உச்சியில் கொடி ஒன்று தயாரித்து, அதில்

விருத்தம்.

ஸுந்தரக் கடவுள் கோயில் கொண்ட இன்னகரிலுள்ள
வந்தவர் எது கேட்டாலும் தந்திடத் தடையேயில்லை
அந்தமாம் அருணையாளும் வேந்தன் வல்லாளன் செய்த
இந்தமா விருதமறிவீர் அன்புள மாந்தரே நீர் ||

என்று எழுதிக்கட்டிவிடு. அதற்குள் நான் ஸந்நதிக்குப் போய் அபிஷேகம் செய்து வருகிறேன்.

மந்த்ரி:—ராஜேந்திரா, இதோ தயாரிக்கிறேன்.

வல்லாளன்:—ஹே பார்வதிபதி! இந்த விருதத்தாலாவது என் மீது கருணைகூர்ந்து அனுக்கிரகிக்கவேண்டும்.

பாட்டு.

கிருபாமூர்த்தி மஹாதேவா உன்னையன்றி
பித்தனு மென்குறை தவிர்ப்போராரையா
ஸ்த்குண நீதா ஸத்ய தத்வ வேதா
அருணைப்பதி நாதா நித்யானந்த போதா
புத்தெனும் நரகலோகமே கடக்க
புத்ரபாக்யமே அருள்வாய் ரக்ஷகா
மங்கையினோர் பாகா சங்கை தீர்க்க நீ வா
மங்களதேசிகா மகிமைப்ர தாபா ||

3-ம் பாகம். FT. 6281. Part 3

பாட்டு.

நாரதர்:—

அரியுமயனும் பணியும் தேவனே கைலையீசா
அரவமணிந்த ஆதி ஜோதி அகில நாயகா
நித்யாபக்தரின் ஸஞ்சல மகற்றி
கருணை கூறும் தேவதேவா ||

ஹே கைலாஸபதே, நாரதன் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

பரமசிவன்:—நாரதரே, வாரும். என்ன விசேஷம்?

நாரதர்:—நீலகண்டா! இப்பொழுது பூலோகத்திலிருந்து வருகிறேன். திரு அருணையை ஆண்டுவரும் தங்கள் பக்தன் வல்லாளமஹாராஜா புத்ரபாக்யமில்லாமல் அநேக தானதர்மங்களைச்செய்தும் பயனில்லாமல், இப்பொழுது, இதுவரை எவரும் செய்யாத தானம் செய்து வருகிறான். யார் வந்து எதைக்கேட்டாலும் இல்லை யென்னாமல் கொடுப்பதாய் த்வஜாரோகணம் செய்திருக்கிறான். கணக்கில்லா ஜனங்கள் தேவையானதைப் பெற்றுப் போகிறார்கள். அவனுக்கு எப்பொழுது அனுக்ரகம் செய்யப் போகிறீரென்று கேட்டுப்போகலாமென்று வந்தேன்.

பரமசிவன்:—நாரதரே! சாதாரண பக்தர்களைப்போல அவன் குறையை த்தீர்த்துவைப்பது மட்டும் போராது. ஆகையால் அவன் பக்தியின் மகிமை உலகோருக்குத் தெரியும்படிசெய்து, பூர்ண அனுக்ரகம் செய்யப்போகிறேன். இதோ அவனிடமே போகப் புறப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

நாரதர்:—ஸந்தோஷம். தங்கள் பூர்ண கிருபைக்குப் பாத்திரமானவனே அந்த வல்லாளன். நான் போய் வருகிறேன், நமஸ்காரம்.

பாட்டு.

பாம்பும் புலியும் பணியும் பரமனே, பாசவலையது தவிர்ப்
போனே
சாம்பவி மகிழும் காந்தனவர் மலர்தாளைப்பணி. பதம்
பெறுவாயே
சாம்பலணிந்திடும் ஆண்டியவன் பல சாஸ்திரம்
போற்றிடும் மேலோனே
காண்டீபன் தனக்கு பாசுபதம்தந்த கார்ருண்யனே மதி
அணிவோனே ॥

பரமசிவன்:—நந்தி! உன் பூதகணங்களை யெல்லாம் மானிட வுரு யெடுக்கச் சொல்லி அலங்காரம் செய்துகொள்ளும்படி செய்து பூலோகத்தில் அருணாசல க்ஷேத்திரத்தை யடைந்து, அந்தஸ்தலத்திலிருக்கும் ஒவ்வொருதாவிலியையும் ஒவ்வொரு கணம் இன்றிரவு முழுமையும் ஏற்பாடு செய்துகொள்ளும்படி செய்துவிடு.

குபேரா!

விருத்தம்.

அறியதோர் நிதிகட்கெல்லாம் ஆதிபனே எனது நண்பா
குணமிகு வல்லாளன் தன் மனதை சோதித்த நல்
வ்ரமது தரவே இன்று அருணைமா நகரம் செல்வோம்
கணங்களும் கேழ்க்கும் வண்ணம் தனந்தனை ஈவாம்
நீயே ||

கணங்களே! சீக்கிறம் நீங்கள் புறப்பட்டு போய்ச்சேருங்கள். நானும் இதோ நேரில் வல்லாளனிடம் போகிறேன்.

வல்லாளன்:—மந்த்ரீ! இன்று விருதம் ஆரம்பமாகி சிலதினங்களேயாகிறது, இதற்குள் நம் பொக்குஷம் காலியாய்விட்டது இனி திரவ்யதானத்திற்கு எவரேனும் வந்தால் நாம் என்ன செய்கிறது?

மந்த்ரி:—ப்ரபோ! அதைப்பற்றித் தாங்கள் இப்பொழுது கவலைப்பட வேண்டாம். அரமனை ஆபரணங்கள் யதேஷ்டமாயிருக்கிறது. அதுவும் போராவிட்டால் என் ஸொத்துக்களையும் தருகிறேன் ஆனால் அதுவரை போகுமென்று நான் எண்ணவில்லை.

ஸேவகன்:—மஹாப்ரபோ! ஒரு விருத்தப் பிராம்மணர் யாசகத்திற்கு வந்திருக்கிறார்.

வல்லாளன்:—அப்படியா, உடனே அவரை அழைத்துவா. மந்த்ரீ நீர் உடனே நம் ஸர்வாதிகாரியை அழைத்துவரச்சொல்லும்.

பிராமணர்:—ராஜேந்திரா! ஸர்வாபீஷ்ட ஸித்திரஸ்து.

வல்லாளன்:—பிராமணோத்தமரே, வரவேண்டும். தங்கள் அபேக்ஷையைத் தெரிவிக்கலாமோ?

பிராமணர்:—கேட்டதைக் கொடுப்பதாய் த்வஜம் கட்டியிருப்பதாய்க் கேட்டுவந்தேன். அது உண்மைதானே?

வல்லாளன்:—அது உண்மையே.

பிராமணர்:—தானம் கேட்பதற்கு நிபந்தனைகள் ஏதாவது உண்டோ?

வல்லாளன்:—ஒரு நிபந்தனையும் இல்லை, எதைக்கேட்டாலும் கொடுப்பேன். என் உயிரைக்கேட்டாலும் கொடுக்க தயார்.

பாட்டு.

பிராமணர்:—

எந்த உலகம் மதித்திடவே துதித்திடவே
உன்னை நாடி பித்தன் வந்தேன் நீ யறிவாய் (எ)

கூடியே என்னோடு சேர இன்று
நீடு இரவும் போக்க அரிவை நீ தாராய் ||

வல்லாளன்:—இதுதானா தங்கள் தேவை? அப்படியே தருகிறேன். மந்த்ரீ இன்றிரவு இவருக்கு ஒரு ரூபவதியான தாஸியை ஏற்பாடு செய்துவிடு.

5-ம் பாகம். FT. 6282. Part 5

பாட்டு.

கமலா:—

நஸரியா மிலாயே ஜாயே ப்ரேமுரேஸய்யா
சந்த்ர பதநனுஸே லோசநீரே
முக்தி அங்கஸமான
ப்ரேம தாரபே ஜியோரே
உதமன ரங்கமனலால்
பய்யா ஸபய்யா காஹையா
ஸாவரியா லகாயோ ஜாயோரே மோரே ஸையா ||

மாமா:—யாரய்யாது, நில்லு. உள்ளே போகாதே.

ஸேவகன்:—நீர் யார் ?

மாமா:—நான் மாமா ! நீர் யார் ?

ஸேவகன்:—நான் மஹாராஜா ஸேவகன். நீர் மாமன்ணு யார் மாமா ?

பாட்டு.

மாமா:—

கேளுமய்யா பலர் நாளுமென்னைமிக
பிரியமாயழைக்கும் பேர்மாமா
சுகமாமா, கனமாமா, டாபர்மாமா, இண்டிமாமா
பணக்கார மைனர்களின் தோழன்
பல காரியர் மகிழும் மணாளர்தனைக்
கூட்டிக் கொடுக்கும் ஸத்குணாளன்
இத்தாரணி புகழும் தயாளன் உத்தமன் ॥

ஸேவகன்:—அப்படியா ! மஹாராஜா கமலாவை இன்று அரமனைக்கு அழைத்து வரச்சொன்னார்.

மாமா:—ஆரு ? மஹாராஜாவா. இன்னிக்கா அடா டா டா! கமலத்துக்கு அதிஷ்டமில்லையே.

ஸேவகன்:—ஏனய்யா ?

மாமா:—இன்னைக்கி வேரே ஒரு ப்ரபு வந்திருக்கிரூர். அவருக்குத்தான் இப்போ யாடினு கமலம்.

ஸேவகன்:—ராத்திரி முழுதிலுமா இருப்பார் அவர் ?

மாமா:—நாளை சூரியோதயம் வரையில் கமலா அவருக்கு அடிமை.

ஸேவகன்:—ஸரி, நான் போரேன்.

பாட்டு.

விமலா:—

மோகமெல்ல தெலிஸெனு கதரா மோஹனுங்கா வினரா
தாகமந்து நீ வாடின கேகமுனகு எஞ்சின ॥ (மோக)
பாபுபைண கரமுபட்டி மருவநின்னுனே சிரமுகொட்டி
ஸாஸமாடி பூவுலசுட்டி ஸதயு நீ பரி ஹஸிஞ்சன ॥ ॥

ஸேவகன்:—யாரம்மா வீட்லே?

தாக்கிளவி:—யாரப்பா நீ.

ஸேவகன்:—பாட்டி! நம்ம மஹாராஜா விமலாவை அழைத்துவரச் சொன்னார்கள்.

தாக்கிளவி:—இன்னக்கி ஒவ்வொரு ஆட்லேயும் ஒவ்வொரு பிரபு வந்து வேண்டிய பணங்கொடுத்து இருக்கராவ. இண்ணைகி இந்தூருலே ஒரு தாஸிகூட வரமாட்டா. வேணுமின்னு அந்த குதரெக்காரச் சந்துலே அலங்காரிண்ணு ஒரு தாசி இருக்கரா. அவளுக்கு ரெண்டு கண்ணும் தெரியாது, மின் பல்லெல்லாம் உதுந்துபோச்சு, கொஞ்சம் திக்குவா, அவகிட்டே ஒருத்தரும் போவாங்கண்ணு தோணலே. அவளே வாணுமாணு பாருங்க. வேரே யாரும் கிடைக்கமாட்டாங்க.

ஸேவகன்:—சரி, அவளையானும் பார்க்கிரேன் போயி, ஆ ஹா இதென்ன கூத்து? இப்படி ஒருவரும் எதிர் பாராத சம்பவமாயிருக்குதே! யாரம்மா உள்ளே?

அலங்காரி:—யாருங்க!

ஸேவகன்:—இப்படி வாம்மா.

அலங்காரி:—எனக்கு கண்ணு தெரியாதுங்க. ஏன் கூப்பிடுறீங்க? இண்ணைக்கி அய்யா வந்திருக்கிறுங்க. நாளைக்கு வோணுமின்னு வாங்க.

கணம்:—ஏய்யா, தொந்தரவு பண்ரே ? போய்யா. என் காலு நொண்டி இல்லாட்டா ஒன்னே ஒரே கல்தாக்குடுப்பேன், போய்யா.

வல்லாளன்:—மந்த்ரீ ! வா. தாஸியை அழைத்துவந்தாயா ?

மந்த்ரி:—ப்ரபோ ! நான் என்ன செய்வேன் ? ஈசன் நம்மைப் பலவிதத்திலும் சோதனை செய்கிறார்.

பாட்டு.

ராஜ்யாதிபா நானே ஏது புகல்வேன்
தேஜோமயன் ஆதிதேவன் சோதித்தாரே மகா
ஊரில் தாஸிப்பெண்களில் ஒருத்தியும் காலியில்லை
பாரினிலாச்சர்யமிது பெரும் மாயமாம் விந்தை ||

நான் இவ்வூரில் ஒரு தாஸி வீடு பாக்கியில்லாமல் பார்த்து விட்டேன். இன்று ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒவ்வொரு ப்ரபு எதேஷ்டமாய் தனத்தைக்கொடுத்து இன்றிரவு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

வல்லாளன்:—மந்த்ரீ ! என்ன தெரிவித்தாய் ? இவ்வூரில் நமக்கு இன்று விருதத்தை நிறைவேற்ற ஒரு தாஸியும் கிடைக்கவில்லையா ? ஐயோ, என் விருதத்திற்கு பங்கம் ஏற்படும்போலிருக்கிறதே! இப்படி ஒரே இரவில் ஒரு தாஸிகூட கிடைக்காமல்போகாது. அதுவும் இன்று அப்படி ஏற்பட்டது, தெய்வசோதனையோ !

பாட்டு.

உந்தனருள் தான் தரவே உமாபதி
சந்ததம் சோதனை செய்வதழகாகுமோ
எந்தனை நாடியே வந்த அதிதியாரின்
சிந்தை மகிழச்செய்தே எந்தன் குறை தீர்த்து நீ ||

ஏ ஜகத்ரக்ஷகா ! நான் என்ன செய்வேன் ? இரவு வந்து ஒரு ஜாமமாய்விட்டதே! அதிதியோ காத்திருக்கிறாரே!

பாட்டு.

வல்லாளன்:—

தேவாதி தேவ மஹா தேவா அடிமை எந்தன்
மாபாபமே தவிர்ப்பாய்

நானும் பவக்கடலை தாண்டவோர் புதல்வனை
தாரும் மஹானுபாவா - பராமுகமுமேனோ ||

ஸல்லமாதேவி:—நாதா! இதென்ன? என் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்?

வல்லாளன்:—தேவி! நான் என்ன செய்வேன்? என் ஸங்கல்பத்திற்கு பங்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது.

ஸல்லமாதேவி:—என்ன? பங்கமேற்பட்டதா? ஏன்? எதற்கு, எப்படி, பங்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது.

வல்லாளன்:—தேவி! இன்று காலையில் ஓர் விபூதி, ருத்ராக்ஷமணிந்த சிவபக்தரான பிராமணோத்தமர் யாசகார்த்தமாய் வந்தார். கேட்டதைக் கொடுப்பாயா என்று கேட்டார். கொடுப்பேனென்றேன். இன்று இரவு அவர் விரகதாபத்தைதணிக்க ஒரு யுவதிவேண்டுமென்று கேட்டார். கொடுப்பதாய்ச் சொல்லிவிட்டேன். ஒரு தாஸியை வரவழைத்து அவர் எண்ணத்தை நிறைவேற்றலாமென்று எண்ணியிருந்தேன். என் ராஜ்ய முழுதும் கொடுப்பதாய்ச்சொல்லி அழைத்தும் ஒரு தாஸிகூட இன்று கிடைக்கவில்லை. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒவ்வொரு தாஸியையும், ஒவ்வொருவர் இன்று இரவு முழுதும் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நான் அந்த பிராமணோத்தமருக்கு வாக்குக் கொடுத்தபடி நடக்கமுடியாமல் போயிருக்கிறது. இப்படி என்னை அந்த தெய்வம் சோதிக்குமென்று நினைக்கவில்லை. நான் என்ன செய்வேன்?

பாட்டு.

ஸல்லமாதேவி:—

ஆருயிரே வாடுவதேன் ? காரிகயர்தன் கணவா
பாரில் செய்யும் தர்மமதில் பாதியே பங்கு ஆரியரே
கொள்வதன்றோ நீதியே
சீருயர் திதிகேட்ட காரிகை தனக்குப்பதில் சித்த
மகிழ்வாக
என்னை தானமே செய்து, உத்தமவ்ருதமே பூர்த்தி
செய்யுமே ||

வல்லாளன்:—

கற்பின் மாமணி கர்த்தனாருள் பெற்று வாழ்கையின்
பயனை
யேயின்று உந்தனாலே நானடைந்தேன் ஆவியே முந்தை
வினை தீர்த்துவைத்த தேவியே ||

நீயே உத்தம பத்னி, நான் கிருதார்த்தனானேன். நீ அலங்காரம் செய்துகொண்டு அந்த பிராமணோத்தமரிடம் போய், அவர் மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்று.

9-ம் பாகம். FT. 6284 Part 9

பாட்டு.

பக்த ஜன பாலகா பார்வதி நாயகா
பாவையைக் கார்த்தருள்வாய்
சக்தி சங்கர வரதா ஸச்சிதானந்த ஸதா
பக்தர்கள் பாடிவரும் பரமதயாநிதியே
சிற்றம்பலம்தனில் நித்யம் சுற்றமுடன் நடனமிடும்
மற்றுமுள்ள தேவர்களும் மனங்களிடத்து நின்றிடவே
கொற்றவரைக் காப்பதற்காய் போற்றியருள் செய்ய
இங்கு
ஏற்றமுடன் எழுந்தருளி ஏழை என்னைக்கார்த்ருளும் ||

ஜகதீசா, நீரே துணை. ......ஸ்வாமி, அடியாள் வந்திருக்கிறேன்.
......நித்திரையில் இருக்கிறார் போலிருக்கிறதே! ......ஸ்வாமி,
ஸ்வாமி......எழுந்திருக்கவில்லையே. சிருங்காரரஸ ஸங்கீதம்
கேட்டாவது விழித்துக்கொள்கிறாராவென்று பார்க்கிறேன்.

பாட்டு.

தாமதமேன் தாபம் தன்னைத் தனித்துக்கொள்ள
இன்னம்
பூமலர் மஞ்சத்துறங்கும் சிலரே நல்வேதியரே
மன்னன் மொழி உண்மையாக என்னைக்கூடவே
கண் விழித்துப்பார்த்து உங்கள் எண்ணமே ஈடேற்றிக்
கொள்வீர் !

இதென்ன ஸங்கீதத்திலும் விழித்துக் கொள்ளவில்லையே! நல்ல நித்திரையிலிருக்கிறார்போலிருக்கிறது. அருகில் போய் படுத்து ஆலிங்கனம் செய்துகொள்கிறேன்......ஆ, இதென்ன குழந்தையாய் மாறிவிட்டாரே.........................இதென்ன விந்தை! குழந்தை அழாதே ?

வல்லாளன்:—ஸல்லமாதேவி !

ஸல்லமாதேவி:—நாதா ! உள்ளே வாருங்கள். இந்த ஆச்சரியத்தைப் பாருங்கள். நான் வந்ததும் அந்த பிராம்மணோத்தமர் நித்திரையிலிருந்தார். என்ன கூப்பிட்டும் எழுந்திருக்கவில்லை. பக்கத்தில் படுத்து ஆலிங்கனம் செய்தேன். குழந்தையாய் மாறி அழவாரம்பித்துவிட்டது.

வல்லாளன்:—இது அந்த தெய்வமே பிராமண ரூபமாய் வந்து, குழந்தையாய் மாறினதே ஒழிய வேறில்லை. அந்தக் குழந்தையை எடுத்து என்னிடம்கொடு.

10-ம் பாகம். FT. 6284 Part 10

வல்லாளன்:—இந்தா உன் மடியில் வைத்துக்கொள் குழந்தையை.

ஸல்லமாதேவி:—ஐயோ, குழந்தை மறைந்துவிட்டதே.

வலால்ளன்:—பார்வதீபதே ! இந்த அல்பனுனை என்னையா தாங்கள் இப்